

STOP!

PRZEMOCY

**REAGUJ NA PRZEMOC!
NIE BĄDŹ BIERNY!**

Przemęt – 2023 rok

1. Wstęp	3
2. Przemoc domowa – podstawowe informacje	4
3. Zagrożenia i skutki przemocy	6
4. Perspektywa prawna	7
5. Jak radzić sobie w sytuacjach kryzysowych i przeciwdziałać przemocy domowej	10
6. Niebieska Karta – co to jest?	12
7. Instytucje udzielające pomocy	13

1. WSTĘP

Broszura pn. „Stop przemocy” powstała w ramach projektu realizowanego przez Gminę Przemęt pn. „Gmina Przemęt przeciw przemocy” współfinansowanego przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej w ramach Programu Osłonowego "Wspieranie Jednostek Samorządu Terytorialnego w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie" - edycja 2023.

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej

Znajdziesz tutaj informacje na temat przemocy domowej oraz sposobów reagowania i adresy instytucji, do których możesz zwrócić się o pomoc.

PRZEMOC ZABIERA MOC (CZYLI SIŁĘ).

A MOC STANOWI „PALIWO” DO ŻYCIA I DZIAŁANIA.

**TRZEBA WIĘC Z CAŁYCH SIŁ SIĘ BRONIĆ PRZED DOZNAWANIEM
PRZEMOCY.**

2. PRZEMOC DOMOWA - PODSTAWOWE INFORMACJE

Przemoc domowa – to jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:

- a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
- b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
- c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
- d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
- e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udrczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przemoc domowa może objawiać się w różnorodny sposób.

Rodzaje i formy przemocy:

Przemoc fizyczna (dotyczy dorosłych i dzieci) – popychanie, odpychanie, obezwładnianie, przytrzymywanie, policzkowanie, szczypanie, kopanie, duszenie, bicie otwartą ręką i pięściami, bicie przedmiotami, ciskanie w kogoś przedmiotami, parzenie, polewanie substancjami żrącymi, użycie broni lub innych niebezpiecznych narzędzi, porzucanie w niebezpiecznej okolicy, wyrzucanie z samochodu, gaszenie papierosa na osobie, nieudzielenie koniecznej pomocy.

Przemoc psychiczna (dotyczy dorosłych i dzieci) – wyśmiewanie poglądów, religii, pochodzenia, narzucanie własnych poglądów, karanie przez odmowę uczuć, zainteresowania, szacunku, stała krytyka, wmawianie choroby psychicznej, izolacja społeczna (kontrolowanie i ograniczanie kontaktów z innymi osobami), domaganie się posłuszeństwa, ograniczanie snu i pożywienia, umniejszanie słowne (wyzywanie, poniżanie, upokarzanie, zawstydzanie),

stosowanie bezprawnych gróźb np. zabiję cię, szantażowanie zabójstwem, przekonywanie o swojej bezkarności.

Przemoc seksualna (dotyczy dorosłych i dzieci) – wymuszanie nieakceptowanych pieszczot i praktyk seksualnych, wymuszanie seksu z osobami trzecimi, sadystyczne formy współżycia seksualnego, demonstrowanie zazdrości, krytyka zachowań seksualnych partnera, poniżanie możliwości, obśmiewanie, wymuszanie oglądania pornografii i powtarzania zachowań tam stosowanych, patologiczna zazdrość o zachowania, których nie ma.

Przemoc ekonomiczna (dotyczy dorosłych i dzieci) – odbieranie zarobionych pieniędzy, uniemożliwianie podjęcia pracy zarobkowej, niezaspokajanie podstawowych, materialnych potrzeb rodziny.

Zaniedbywanie (dotyczy dorosłych i dzieci) – niezaspokajanie podstawowych potrzeb dziecka/osoby dorosłej np. o ograniczonej sprawności, chorej, starszej) zarówno fizycznie (właściwe odżywianie, ubieranie, ochrona zdrowia, edukacja itp.) jak i psychicznych (poczucie bezpieczeństwa, miłość rodzicielska, troska).

Gmina podejmuje działania na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej, w szczególności w ramach pracy w zespole interdyscyplinarnym. Zespół interdyscyplinarny powołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta.

W celu dokonania diagnozy i oceny sytuacji w związku ze zgłoszonym podejrzeniem wystąpienia przemocy domowej, a także realizacji zadań powołuje się grupę diagnostyczno-pomocową.

Do zadań grup diagnostyczno-pomocowych należy w szczególności:

- 1) dokonanie, na podstawie procedury „Niebieskie Karty”, oceny sytuacji domowej osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;
- 2) realizacja procedury „Niebieskie Karty” w przypadku potwierdzenia podejrzenia wystąpienia przemocy domowej, zwłaszcza w sytuacji wystąpienia ryzyka zagrożenia życia lub zdrowia;
- 3) zawiadomienie osoby podejrzanej o stosowanie przemocy domowej o wszczęciu procedury „Niebieskie Karty” pod jej nieobecność;

- 4) realizacja działań w stosunku do osób doznających przemocy domowej oraz osób stosujących przemoc domową;
- 5) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o skierowanie osoby stosującej przemoc domową do uczestnictwa w programach korekcyjno - edukacyjnych dla osób stosujących przemoc domową albo w programach psychologiczno-terapeutycznych dla osób stosujących przemoc domową;
- 6) występowanie do zespołu interdyscyplinarnego z wnioskiem o złożenie zawiadomienia o popełnieniu przez osobę stosującą przemoc domową wykroczenia, o którym mowa w art. 66c ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
- 7) monitorowanie sytuacji osób doznających przemocy domowej, a także zagrożonych wystąpieniem przemocy domowej, w tym również po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”;
- 8) zakończenie procedury „Niebieskie Karty”;
- 9) dokumentowanie podejmowanych działań, stanowiących podstawę:
 - a) uznania braku zasadności wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”,
 - b) wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”;
- 10) informowanie przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego o efektach podjętych działań w ramach procedury „Niebieskie Karty”.

3. ZAGROŻENIA I SKUTKI PRZEMOCY

Przemoc w rodzinie, jest doświadczeniem traumatycznym, którego skutkiem są zarówno bezpośrednie szkody na zdrowiu psychicznym i fizycznym, jak i poważne, długotrwałe problemy ujawniające się w życiu dorosłym, jako konsekwencje przemocy doświadczanej w dzieciństwie.

Konsekwencje doświadczania przemocy przez osoby dorosłe.

U osób poddawanych długotrwałej przemocy występują poważne problemy fizyczne i emocjonalne. Do najczęstszych objawów będących skutkami przemocy należą: poważne obrażenia ciała, wzrost częstości chorób somatycznych związanych ze stresem (ból głowy, żołądka, w krzyżu lub w stawach oraz inne dolegliwości) przygnębienie, smutek, obojętność,

popadanie w depresję, niepokój, niekontrolowane wybuchy płaczu, śmiechu czy agresji, zmienność nastrojów, decyzji, niepewność, stany lękowe, w tym lęk przed bliskością, nieufność, poczucie zagrożenia, niska samoocena, kłopoty z zasypianiem, koszmary nocne, kłopoty z koncentracją, zwiększone spożycie środków psychoaktywnych, zaprzeczanie, obwinianie się, bezradność, adaptacja do przemocy.

Konsekwencje doświadczania przemocy przez dzieci.

Na szczególnie poważne konsekwencje stosowania przemocy narażone są dzieci. Często są one bezpośrednimi ofiarami lub/i świadkami przemocy w rodzinie. Obok obrażeń cielesnych przemoc domowa powoduje, że dziecko żyje w poczuciu ciągłego strachu i zagrożenia, pozbawione miłości, zaufania i bezpieczeństwa. Niezaspokojenie tych podstawowych potrzeb wpływa na dalszy rozwój dziecka i jest przyczyną wielu schorzeń psychosomatycznych. Doświadczanie przemocy w dzieciństwie ma wpływ na całe dorosłe życie. Doświadczanie przemocy w dzieciństwie podwyższa ryzyko, że krzywdzone dzieci same staną się krzywdzącymi rodzicami.

Spoleczne konsekwencje przemocy w rodzinie.

Przemoc zagraża życiu, niesie ze sobą cierpienie fizyczne, rany, siniaki, ale nade wszystko powoduje niewyobrażalnie wielkie szkody psychiczne u ofiar, które najczęściej przez lata doświadczają znęcania się, wykorzystywania lub zaniedbania. Przemoc domowa to także poważny problem społeczny. Niezwalczona przemoc przybiera na sile, utrwała się i eskaluje niosąc negatywne konsekwencje dla uwikłanych w nią rodzin i dla całego społeczeństwa.

4. PERSPEKTYWA PRAWNA

Polskie prawo ściga sprawców przestępstw przeciwko osobom bliskim za:

- znęcanie się fizyczne lub psychiczne nad osobą najbliższą lub nad inną osobą pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy albo nad małoletnim lub osobą nieporadną ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny - art. 207 Kodeksu karnego (k.k.),
- grożenie innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona - art. 190 k.k. (przestępstwo ścigane na wniosek pokrzywdzonego),

- stosowanie przemocy lub groźby bezprawnej w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia określonego stanu - art. 191 k.k.,

- doprowadzenie innej osoby do obcowania płciowego przemocą, groźbą bezprawną lub podstępem (zgwałcenie) oraz doprowadzenie w ten sam sposób innej osoby do poddania się innej czynności seksualnej lub wykonania takiej czynności - art. 197 k.k. (przestępstwo ścigane na wniosek pokrzywdzonego),

Uwaga! Przestępstwo to popełnia również mąż, gwałcą swoją żonę!

- uporczywe uchylanie się od wykonania ciężącego z mocy ustawy lub orzeczenia sądowego obowiązku opieki przez nielożenie na utrzymanie osoby najbliższej lub innej osoby i narażanie jej przez to na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych (uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego) - art. 209 k.k. (przestępstwo ścigane na wniosek pokrzywdzonego, organu pomocy społecznej lub właściwej instytucji),

- kradzież lub kradzież z włamaniem na szkodę osoby najbliższej - art. 278 k.k. i art. 279 k.k. (przestępstwa ścigane na wniosek pokrzywdzonego),

- niszczenie, uszkodzanie cudzej rzeczy lub czynienie jej niezdatną do użytku - art. 288 k.k. (przestępstwo ścigane na wniosek pokrzywdzonego),

- porzucenie małoletniego poniżej lat 15 albo osoby nieporadnej ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, wbrew obowiązkowi troszczenia się - art. 210 k.k.,

- uprowadzenie lub zatrzymanie małoletniego poniżej lat 15, albo osoby nieporadnej ze względu na jej stan psychiczny lub fizyczny, wbrew woli osoby powołanej do opieki lub nadzoru - art. 211 k.k.,

- doprowadzenie małoletniego poniżej lat 15 do obcowania płciowego lub poddania się innej czynności seksualnej - art. 200 k.k.,

- rozpijanie małoletniego, dostarczając mu napoju alkoholowego, ułatwiając jego spożycie lub nakłaniając go do spożycia takiego napoju - art. 208 k.k.

Jeżeli osoba stosująca przemoc domową wspólnie zajmująca mieszkanie swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba doznająca tej przemocy może żądać, aby sąd, właściwy

według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.) o postępowaniu nieprocesowym, zobowiązał ją do opuszczenia wspólnie zajmowanego mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia lub zakazał zbliżania się do mieszkania i jego bezpośredniego otoczenia.

Do wykonania obowiązku stosuje się odpowiednio przepisy o egzekucji obowiązku opróżnienia lokalu służącego zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych dłużnika.

Osoba doznająca przemocy domowej może żądać, aby sąd wydał wobec osoby stosującej przemoc domową zakaz zbliżania się do niej na wyrażoną w metrach odległość lub zakazał osobie stosującej przemoc domową kontaktowania się z nią, gdy osoba stosująca przemoc domową swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy domowej stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia osoby doznającej tej przemocy.

Osoba doznająca przemocy domowej może żądać wydania zakazu kontaktowania się z nią także, gdy osoba stosująca przemoc domową nęka ją za pomocą środków komunikacji elektronicznej na odległość, wzbudzając u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udręczenia lub istotnie narusza jej prywatność.

Jeżeli osoba doznająca przemocy domowej uczęszcza do szkoły, placówki oświatowej, opiekuńczej lub artystycznej, uprawia sport lub pracuje, może ona żądać, aby sąd wydał wobec osoby stosującej przemoc domową, stwarzającej zagrożenie dla jej życia lub zdrowia, zakaz wstępu na teren szkoły, placówki oświatowej, opiekuńczej lub artystycznej, lub obiektu sportowego, do których uczęszcza osoba doznająca przemocy domowej, miejsca pracy lub innego miejsca, w którym zwykle lub regularnie przebywa osoba doznająca przemocy domowej, i przebywania na tym terenie.

Osoby będące świadkami przemocy domowej powinny zawiadomić o tym Policję, prokuratora lub inny podmiot działający na rzecz przeciwdziałania przemocy domowej.

W razie zagrożenia życia lub zdrowia dziecka w związku z przemocą domową pracownik socjalny zapewnia dziecku ochronę przez umieszczenie go u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, dającej gwarancję zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i należytej opieki, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej.

5. JAK RADZIĆ SOBIE W SYTUACJACH KRYZYSOWYCH I PRZECIWDZIAŁAĆ PRZEMOCY DOMOWEJ

Kryzys może przydarzyć się wszystkim, jest on bowiem zjawiskiem wpisanym w ludzką egzystencję. Każdy, kto doświadcza sytuacji silnego przeciążenia może przejściowo stracić poczucie kontroli nad własnym życiem. Nierozwiązany kryzys może wywołać kolejne negatywne sytuacje. Kryzysy w naszym życiu są często pochodną stosowanej przemocy.

Rodzaje działań zmierzających do zmiany sytuacji w rodzinie dotkniętej przemocą domową:

- interwencja
- pomoc w kryzysie
- pomoc psychologiczna.

Interwencja

Interwencja jest aktywnym, czasowym (często krótkotrwałym) oddziaływaniem, które polega na tym, aby w jak najkrótszym czasie, z wykorzystaniem określonych umiejętności, doświadczeń, zasobów i strategii, pomóc osobom przeżywającym kryzys, w uporaniu się ze stanem emocjonalnym (emocjami), który uniemożliwia im samodzielne poradzenie sobie z tą sytuacją. W przypadku występowania przemocy domowej, interwencja jest wkroczeniem w sytuację ostrego kryzysu: w domu jest awantura, krzyki, słyhać płacz dzieci. Ktoś wzywa policję (np. osoba zagrożona, sąsiedzi). Interwencja jest reakcją służb (policji), których celem jest zatrzymanie przemocy "tu i teraz" oraz zapewnienie bezpieczeństwa osobom poszkodowanym.

Inny rodzaj interwencji polega na przeprowadzeniu w środowisku osób krzywdzonych wywiadu i zbadaniu sytuacji po to, aby podjąć odpowiednie działania chroniące te osoby. Do takich działań (wywiad, plan działania, monitorowanie sytuacji) są upoważnieni pracownicy socjalni i kuratorzy. Warto wiedzieć, że pracownik socjalny idzie na wywiad, gdy Ośrodek Pomocy Społecznej zostanie powiadomiony o niepokojącej sytuacji. Osobami powiadamiającymi może być każdy, kogo niepokoi sytuacja osób krzywdzonych.

Pomoc w kryzysie

W pomocy rodzinom, w których występuje przemoc, jest niezwykle istotne, aby interwencja pociągała za sobą dalsze działania; ważne jest, aby odpowiednie służby podejmowały dalsze

kroki zmierzające do trwałego zatrzymania przemocy. Celem pomocy w kryzysie jest rozpoznanie najpilniejszych potrzeb rodziny (np. zdrowotnych, bytowych, prawnych, psychologicznych, itp.), pomoc w ich zaspokojeniu, oraz budowanie systemu wsparcia dla tej rodziny " zgodnie z potrzebami, w oparciu o odpowiednie służby. Tu pomocne może być działanie takich służb jak: pomoc społeczna, policja, prawnik, lekarz, psycholog, pedagog. Rodziny w kryzysie mogą korzystać z różnych środków i możliwości. Nieraz zmiany, które trzeba przeprowadzić są bardzo radykalne. Członkowie rodziny mogą być przygotowywani na nie pod opieką psychologa i pedagoga.

Pomoc psychologiczna

Celem pomocy psychologicznej jest zmiana funkcjonowania rodziny i trwałe zatrzymanie przemocy. Do pracy nad zmianą jest konieczna motywacja własna osób korzystających z pomocy. Pomocne jest, aby osoba decydująca się na pomoc psychologiczną miała świadomość tego co "nie działa" , co chce zmienić i jakie cele, korzystając z takiej pomocy, chce osiągnąć. Może korzystać z psychoterapii: indywidualnej, par małżeńskich, rodzinnej, terapii odwykowej, uczestnictwa w warsztatach umiejętności wychowawczych, warsztatach komunikacji bez przemocy itp.

Osoby doznające przemocy domowej mogą liczyć na wszechstronną pomoc. Udziela się im bezpłatnej pomocy, w szczególności w formie:

- 1) poradnictwa medycznego, psychologicznego, prawnego, socjalnego, zawodowego i rodzinnego;
- 2) interwencji kryzysowej i wsparcia;
- 3) ochrony przed dalszym krzywdzeniem, przez uniemożliwienie osobie stosującej przemoc domową korzystania ze wspólnie zajmowanego mieszkania z osobą doznającą przemocy domowej oraz zakazanie kontaktowania się i zbliżania się do osoby doznającej przemocy domowej;
- 4) zapewnienia osobie doznającej przemocy domowej bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla osób doznających przemocy domowej;
- 5) badania lekarskiego w celu ustalenia przyczyn i rodzaju uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy domowej oraz wydania zaświadczenia lekarskiego w tym przedmiocie;

6) zapewnienia osobie doznającej przemocy domowej, która nie ma tytułu prawnego do lokalu zajmowanego wspólnie z osobą stosującą przemoc domową, pomocy w uzyskaniu mieszkania.

Wobec osób stosujących przemoc domową stosuje się przewidziane w ustawie środki mające na celu zapobieganie ich kontaktowaniu się z osobami doznającymi przemocy domowej oraz programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową, a także programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową.

Programy korekcyjno-edukacyjne dla osób stosujących przemoc domową oraz programy psychologiczno-terapeutyczne dla osób stosujących przemoc domową mają na celu w szczególności powstrzymanie osoby stosującej przemoc domową przed dalszym stosowaniem przemocy oraz rozwijanie umiejętności samokontroli i rozwiązywania problemów bez stosowania przemocy.

Jeżeli jesteś świadkiem przemocy możesz:

- porozmawiać z osobą krzywdzoną i powiedzieć jej, że domyślasz się, że w jej domu jest przemoc i zapytać czego by potrzebowała,
- porozmawiać z osobą stosującą przemoc, informując ją, że wiesz o przemocy i że przemoc jest przestępstwem,
- wezwać policję, zawiadomić Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Przemęcie bądź zaproponować inną pomoc, w zależności od potrzeb osoby krzywdzonej.

6. NIEBIESKA KARTA – CO TO JEST?

Podejmowanie interwencji w środowisku odbywa się na podstawie procedury „Niebieskie Karty” i nie wymaga zgody osoby doznającej przemocy domowej ani osoby stosującej przemoc domową. Procedura „Niebieskie Karty” obejmuje ogół czynności podejmowanych i realizowanych przez osoby, o których mowa w art. 9a ust. 11–11d Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej, w związku z uzasadnionym podejrzeniem stosowania przemocy domowej. Osoby realizują procedurę „Niebieskie Karty” zgodnie z zasadą współpracy i przekazują informacje o podjętych działaniach przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego.

Wszczęcie procedury „Niebieskie Karty” następuje przez wypełnienie formularza „Niebieska Karta” w przypadku powzięcia w toku prowadzonych czynności służbowych lub zawodowych podejrzenia stosowania przemocy wobec osób doznających przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia dokonanego przez świadka przemocy domowej.

Zakończenie procedury „Niebieskie Karty” następuje w przypadku:

- 1) ustania przemocy domowej i uzasadnionego przypuszczenia, że zaprzestano dalszego stosowania przemocy domowej;
- 2) rozstrzygnięcia o braku zasadności podejmowania działań.

Wobec osób uczestniczących w procedurze „Niebieskie Karty” są prowadzone działania monitorujące przez okres 9 miesięcy po zakończeniu procedury „Niebieskie Karty”. Działania, są prowadzone przez grupę diagnostyczno-pomocową i polegają w szczególności na analizie i ocenie sytuacji osób, wobec których była prowadzona procedura „Niebieskie Karty”.

7. INSTYTUCJE UDZIELAJĄCE POMOCY

Zespół Interdyscyplinarny w Przemęcie

ul. Jagiellońska 8, Tel. 65 615 69 81

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Przemęcie

ul. Jagiellońska 8, Tel. 65 615 69 81

Posterunek Policji w Przemęcie

ul. Jagiellońska 14, Kierownik Posterunku - Tel. 47 77 283 30, kom.572 897 508

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Przemęcie

ul. Jagiellońska 8, Tel. do przewodniczącego GKRPA – 65 615 69 87

Prokuratura Rejonowa w Wolsztynie

ul. Roberta Kocha 29, Tel. 68 347 06 20

Sąd Rejonowy w Wolsztynie

ul. Mickiewicza 2, Tel. 68 420 23 01, 68 420 23 02

Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Wolsztynie

ul. Marcinkowskiego 6, Tel. 68 384 35 02

Komed Wolsztyńskie Centrum Terapii

Wolsztyn ul. Drzymały 34, Tel. 68 384 30 06

Lokalny Punkt Pomocy Pokrzywdzonym Prześpstwem w Wolsztynie (Okręgowy Ośrodek w Lesznie)

Wolsztyn, ul. Poznańska 13, poniedziałek 14:00 - 19:00, środa 8:00 - 13:00

Tel.: 534 722 222

Bezplatnych porad mieszkańcom Gminy Przemęt udzielają:

- psycholog, zapisy prowadzi GOPS w Przemęcie Tel. 65 615 69 81
- specjalista ds. uzależnień, Przemęt ul. Klasztorna 5, Tel. 696 203 161
- prawnik, informacji udziela Biuro Obsługi Klienta UG w Przemęcie, Tel. 65 615 69 66

Ważne numery:

112 - ogólny numer alarmowy

800 120 002 - Niebieska Linia – telefon dla osób doświadczających przemocy

116 111 – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży

800 121 212 – Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka

800 702 222 – Centrum Wsparcia dla Osób Dorosłych w Kryzysie Psychicznym

222 309 900 – Linia Pomocy Pokrzywdzonym

ZATRZYMAJ PRZEMOC ! ZWRÓĆ SIĘ O POMOC !

PAMIĘTAJ!

- Nigdy nie jest za późno, aby powiedzieć **STOP**.
- Przemoc nie kończy się sama. To co może pomóc ją zatrzymać, to powiedzenie o swojej sytuacji innym osobom.
- Jesteśmy po to by pomóc, wysłuchać, doradzić i znaleźć rozwiązanie.
- Za przemoc zawsze odpowiedzialna jest osoba, która ją stosuje, nawet jeśli próbuje wmówić innym, że to ich wina.
- Jeżeli widzisz sytuację, w której dochodzi do przemocy lub podejrzewasz, że w jakiejś rodzinie może do niej dochodzić **ZAREAGUJ!**
- Przemoc jest przespstwem! Każdy ma prawo do bezpiecznego życia bez przemocy!
- Prawo chroni Ciebie i Twoją rodzinę.
- Masz prawo złożyć na Policji lub w prokuraturze wniosek o wszczęcie postępowania karnego wobec osoby, która krzywdzi Ciebie i Twoją rodzinę!

